

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd propter eius eximiam humanitatem irrisus sit. Cap. XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

Familiares vero nonnullos suos oratione quasi verberans & flagellans cogebat aliquando sua ipsorum conscientia perculfos, humi oculos deflectere: cum eis clara voce contastaretur & prædicaret, actionum suarum omnium rationem Deo datus esse. Nam & se terrenum quoduis imperium illius Dei imperio subjecere: eiq; rationes singularum rerum redditum redditum esse. Cunctos enim mortales magno regi aliquando rationem suæ vitæ relatuos. Hæc ille perpetuo contestabatur, hæc suggerebat, horum magister & author fuit. Sed is quidein veram & minime simulatam fidem peculiari quodam modo retinens hæc sentiebat, hæc præcipiebat: at illi ad hæc percipienda tardi, & ad præclara ista præcepta obsurdescentes: voce & acclamatione applaudebant: sed inexplebili cupiditate occæcati reipsa contemnebant. Fertur præterea cuidam ex suis ab se aliquando præhenso, dixisse: quousq; tandem ô bone hanc inexplebilem auaritiam cumulamus.

Quod cuidam auaro sepulchri dimensionem descripserit, ad eius summum pudorem.

CAP. XXX.

DEinde cum corporis humani perfectæ ætatis circumscripta mensuram hasta, quam manu tenebat, humili pressisset, Omnes, inquit, vitæ diuitias, & totius orbis opes si domi haberet: tamen plus hoc à me circumscripto agello non possidebis: si & illud forte possideris. Huiusmodi dictorum & factorum modum sibi nullum statuebat beatus Imperator. Resque ipsæ persuadebant imperatoris hæc quasi diuinitus edita præcepta non nudis verbis, sed divinis oraculis similia esse.

Quod propter eius eximiam humanitatem irrisus sit.

CAP. XXXI.

SED cum imperator se totum ad humanitatem & misericordiam dedisset: & qui singulis prouinciis præerant, nullum prorsus de maleficis supplicium sumerent, res hæc vniuersitate administrationi, nō minimam reprehensionem peperit. Quæ siue iusta fuerit, siue secus: iudicet quisq; pro sua voluntate: mihi liceat, que vera sunt, monumētis mādere.

De Cons.